Lieta Nr. A 42504308
A5603-09/36

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Liepājā, 2009.gada 25.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Kudrēviča,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta pilnvarotajam pārstāvim *I.L.*,

atklātā tiesas sēdē 2009.gada 5.novembrī Lielā ielā 4, Liepājā, izskatīja administratīvo lietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Media centrs „Kurzeme”” pieteikumā par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora v.i. 2008.gada 5.februāra lēmuma Nr.19/3358 „Par SIA „Media centrs „Kurzeme” sūdzību” atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – VID vai atbildētājs) ģenerāldirektora v.i. 2008.gada 5.februāra lēmumu Nr.19/3358 „Par SIA „Media centrs „Kurzeme” sūdzību” (turpmāk arī – Lēmums) nolemts atstāt negrozītu VID Kurzemes reģionālās iestādes (turpmāk arī – KRI) direktora 2007.gada 29.novembra lēmumu Nr.1-5/117, ar kuru savukārt atstāts negrozīts VID KRI Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšnieces 2007.gada 28.septembra lēmums Nr.5.1.1-8/173 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums).

Ar Sākotnējo lēmumu nolemts noteikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību (turpmāk arī – SIA) „Media centrs „Kurzeme”” (turpmāka arī – pieteicēja) pienākumu iemaksāt budžetā Ls 2892,24, no tiem: pievienotās vērtības nodoklis (turpmāka arī – PVN) Ls 38,14, soda nauda Ls 53,54, nokavējuma nauda Ls 17,45, uzņēmuma ienākuma nodoklis (turpmāk arī – UIN) Ls 1455,60, soda nauda Ls 727,80 un nokavējuma nauda Ls 599,71.

[2] VID ģenerāldirektora v.i. 2008.gada 5.februāra lēmums Nr.19/3358 „Par SIA „Media centrs „Kurzeme” sūdzību” pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[2.1] Pieteicēja nav ievērojusi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” 10.panta pirmās daļas 1.punkta, kā arī likuma „Par grāmatvedību” 2.panta un 7.panta nosacījumus.

Pieteicēja 2005.gada 6.janvārī izsniedza fiziskai personai *I.M.* preču pavadzīmi-rēķinu sērija LJ-IX Nr.378228 par datorkomplekta realizāciju un 6.janvārī minētā persona pieteicējai samaksāja avansu Ls 250, tajā skaitā PVN Ls 38,14, ko pieteicēja 2005.gada janvāra PVN deklarācijā uzrādīja kā priekšnodokli Ls 38,14 apmērā.

Pieteicēja 2005.gada janvāra PVN deklarācijā kā priekšnodokli uzrādīja no fiziskas personas (*I.M.*) saņemto PVN, līdz ar to neievēroja likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” 10.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumus. Tādējādi VID saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” 35.panta otro daļu un likuma „Par nodokļiem uz nodevām” 29.panta otro daļu papildus nomaksai budžetā aprēķināja pieteicējai PVN Ls 38,14, soda nauda Ls 38,14 un nokavējuma nauda Ls 17,45.

[2.2] Pieteicēja 2004.gada Peļņas vai zaudējumu aprēķina izmaksās uzrādīja Ls 9689 saskaņā ar tās rīcībā esošajām SIA „Dupleks D” preču pavadzīmēm-rēķiniem, savukārt minētā SIA amatpersona *M.Z.* VID Finanšu policijas pārvaldei sniegtajā paskaidrojumā uzņēmējdarbības veikšanu noliedz un lūdz visus darījumus, kuri veikti viņas vārdā, atzīt par neesošiem. Bez tam saskaņā ar VID rīcībā esošo informāciju SIA

„Dupleks D" juridiskajā adresē neatrodas un uzņēmumam nav materiāli-tehniskās bāzes, kā arī darbaspēka resursu, lai veiktu preču piegādes un sniegtu pakalpojumus preču pavadzīmēs-rēķinos norādītajos apmēros.

Pats par sevi fakts, ka SIA „Dupleks D" tika reģistrēts Uzņēmumu reģistrā, neliecina par to, ka uzņēmums faktiski veica saimniecisko darbību, secinot, ka minētā uzņēmuma rekvizīti izmantoti faktiski neesošu darījumu noformēšanai, jo VID rīcībā esošā informācija liecina, ka pieteicēja nav saņēmusi preces un pakalpojumus no konkrētā preču pavadzīmēs-rēķinos norādītā darījuma partnera un ieraksti grāmatvedībā veikti, izmantojot nepatiesu informāciju saturošus dokumentus.

Pamatojoties uz minēto secināts, ka pieteicēja neievēroja likuma „Par grāmatvedību" 2.panta un 7.panta nosacījumus un līdz ar to nebija tiesīga 2004.gada Peļņas vai zaudējumu aprēķinā uzrādīt izmaksas Ls 9689 apmērā, tādējādi pamatojoties uz likuma „Par uzņēmuma ienākuma nodokli" 26.panta pirmo daļu, likuma „par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu, 32.panta pirmo daļu un trešo daļu VID pamatoti pieteicējai aprēķināja papildu nomaksai budžetā UIN Ls 1455,60, soda nauda Ls 727,80 un nokavējuma nauda Ls 599,71.

[3] 2008.gada 7.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „Media centrs „Kurzeme"" pieteikums par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora v.i. 2008.gada 5.februāra lēmuma Nr.19/3358 „Par „Media centrs „Kurzeme"" atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minēto.

[3.1] Attiecībā uz Lēmumā norādīto, ka pieteicējai nebija pamata atskaitīt kā priekšnodokli no budžetā maksājamās summas Ls 37,14, pieteicēja paskaidro, ka nepareiza grāmatojuma pamatā bija izveidojusies situācija, ka darījums ir kļūdas pēc uzrādīts 2005.gada janvāra PVN priekšnodoklī. Pieteicēja arī norāda, ka ar minēto darbību nav nesaņemti līdzekļi valsts budžetā un tādējādi tas ir tikai grāmatvedības reģistru kārtošanas noteikumu pārkāpums (administratīvais pārkāpums), līdz ar to, nosakot šo papildus uzrēķinu, auditori nav ievērojuši Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 66.pantā noteikto lietderības apsvērumu un kļūdaini veikuši papildus nodokļu aprēķinu.

[3.2] Attiecībā uz darījumiem ar SIA „Dupleks D" pieteicēja norāda, ka 2004.gada 9.jūnijā SIA „Dupleks D" ir noformējusi saimnieciska rakstura darījumus ar pieteicēju, izrakstot preču pavadzīmes-rēķinus sērija HJ-VII Nr.222263 un sērija CT-VII Nr.118779, uz kā pamata pieteicēja iegādājusies aksesuāru iepakojumu un reklāmas lapas, veicot samaksu par piegādāto preci ar bezskaidras naudas līdzekļu maksājumu bankas pārskaitījuma formā. Pieteicēja arī apgalvo, ka pirms darījuma veikšanas VID mājas lapā pārliecinājusies, ka minētās pavadzīmes pieder SIA „Dupleks D" un SIA „Dupleks D" ir ar PVN apliekamā persona, kas reģistrēta Komercreģistrā.

Pēc minētā darījuma saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu pieteicēja atskaitīja PVN priekšnodokli Ls 892,34 apmērā, jo pieteicēja veica reālu saimnieciska rakstura darījumu, saņēma preci, kā arī reāli veica naudas līdzekļu pārskaitījumu, savukārt samaksu pieteicēja veica uz izrakstīto dokumentu un mutiska līguma ar SIA „Dupleks D" pilnvaroto personu pamata.

[3.3] Pieteicēja norāda, ka VID nenoliedz darījuma patieso notikumu un naudas līdzekļu pārskaitījumu par reālu darījumu, bet gan izsaka pieņēmumu, ka darījums uzskatāms par apšaubāmu, jo SIA „Dupleks D" rīkotājdirektore VID Finanšu policijai norādījusi, ka nav veikusi saimniecisko darbību. Atsaucoties uz Civillikuma 1404.pantu, pieteicēja apgalvo, ka lietā nepastāv strīda par to, ka abas minētās preču pavadzīmes-rēķini piederētu SIA „Dupleks D", kā arī par to, ka par saņemto preci SIA „Dupleks D" veikta samaksa – to atzīst abas puses.

[3.4] Veicot saimniecisko darbību, uzņēmumam tiek piegādātas preces no dažādiem piegādātājiem un pieteicēja nav tiesīga prasīt no piegādātāja personu apliecinošus dokumentus, īpaši, ja darījums veicams ar juridisku personu. Bez tam SIA

„Dupleks D" rīkotājdirektore norādījusi, ka nav veikusi nekādu saimniecisko darbību, bet nav norādījusi, ka nav veikusi saimniecisko darbību tieši ar pieteicēju. Līdz ar to pieteicēja uzskata, ka minētais vispārinājums nav attiecināms uz konkrētajā gadījuma veiktajiem darījumiem ar uzņēmumu.

[3.5] 2004.gada 18.augustā SIA „Dupleks D" noformēja saimnieciska rakstura darījumu ar pieteicēju, izrakstot preču pavadzīmi-rēķinu sērija CT-VII Nr.118793. Samaksa veikta pēc celtniecības darbu izmaksu tāmes Nr.2004-11-07A par telpām Liepājas ielā 8, Kuldīgā.

Pieteicēja norāda, ka tai 2004.gadā ir veikts uzņēmuma kompleksais audits par 2001.gadu līdz 2003.gadu un PVN audits par 2004.gada janvārī – septembri, kā rezultātā pieņemts VID KRI audita lēmums Nr.5-1.1-8/212, par kuru pieteicēja iesniedza sūdzību VID KRI direktoram, savukārt kurš atcēla papildus veikto uzrēķinu par 2004.gada 18.augusta darījumu ar SIA „Dupleks D" pēc preču pavadzīmes-rēķina sērija CT-VII Nr.118793. Tādējādi pieteicēja, atsaucoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta pirmo daļu, norāda, ka lēmums par konkrēto darījumu jau vienreiz ir pieņemts. Kā arī ar VID KRI 2004.gada 17.novembra lēmumu Nr.5-1.1-8/212 un tam pievienoto audita pārskatu Nr.242 ir auditēti arī darījumi pēc 2004.gada 9.jūnija un 22.jūlija izrakstītajām preču pavadzīmēm-rēķiniem attiecīgi HJ-VII 222263, CT-VII 118779 un papildus uzrēķinu VID nav veicis.

[3.6] VID KRI direktora 2007.gada 29.novembra lēmumā Nr.1-5/117 minēto par juridiski nekorektu rīcību vai nepienācīgu rūpību pieteicēja noraida kā nepamatotu, jo atbildētājs balstās tikai uz SIA „Dupleks D" rīkotājdirektores paskaidrojumiem bez papildus pierādījumiem.

Tādējādi pieteicēja uzskata, ka pieņēmums faktam, ka darījumi nav identificējami, nav atbilstošs likumdošanas normām un audita laikā ir patvaļīgi noteikts papildus nodokļu uzrēķins UIN Ls 1455,60 apmērā.

[4] Iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos tiesai Valsts ieņēmumu dienests pieteikumu neatzīst, uzskata pieteikumu par nepamatotu, balstoties uz apsvērumiem, kas norādīti Lēmumā, papildus norādot sekojošo.

[4.1] Atbildētājs norāda, ka, lai nodokļu maksātājs varētu izmantot likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktās priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, tam ir jāņem vērā obligāti priekšnosacījumi, proti, darījuma partneriem jābūt reģistrētiem PVN maksātāju reģistrā, darījums jānoformē likumā noteiktā kārtībā un jāizraksta nodokļa rēķins, saņemtās preces un pakalpojumi ir jāizmanto ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai un darījumam jābūt faktiski notikušam un tas jāspēj pierādīt, ja nodokļu administrācijai rodas pamatotas šaubas par darījuma norisi.

[4.2] Laika periodā no 2004.gada 25.oktobra līdz 2004.gada 13.novembrim VID pieteicējai veica komplekso nodokļu auditu par 2001.gadu līdz 2003.gadu un PVN auditu par 2004.gadu no 1.janvāra līdz 30.septembrim. Auditā ar lēmumu Nr.5-1.1-8/212 noteikts nodokļu uzrēķins arī par noformēto darījumu ar SIA „Dupleks D" pēc preču pavadzīmes-rēķina Nr.118793, taču ar VID KRI direktora lēmumu Nr.1-5/19 minētais lēmums atcelts daļā par minēto darījumu nepietiekamu pierādījumu dēļ. Savukārt izskatāmās lietas ietvaros pieteicējai laikā no 2007.gada 20.augusta līdz 2007.gada 26.septembrim auditēts UIN par 2004.-2006.gadu, valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas (turpmāk arī – VSAOI), iedzīvotāju ienākuma nodoklis (turpmāk arī – IIN), uzņēmējdarbības riska valsts nodeva un PVN par laika periodu no 2004.gada 1.oktobra līdz 2006.gada 31.decembrim.

Atbildētājs paskaidro, ka minētā audita laikā VID pārbaudīja ne tikai pieteicējas iesniegto nodokļa rēķinu atbilstību normatīvo aktu prasībām, bet arī šajos dokumentos norādītās informācijas patiesumu, jo saskaņā ar Gada pārskata likuma 25.panta pirmās daļas 8.punktu darījumi ir jāvērtē ne tikai pēc juridiskā satura, bet arī pēc ekonomiskās būtības, kā arī VID izmantoja likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 10.panta pirmās

daļas 2.punktā paredzētās tiesības saņemt no personām nepieciešamos paskaidrojumus un izziņas. Līdz ar to atbildētājs, pamatojoties uz minēto tiesību normu, kā arī uz APL 59.pantu, ieguva informāciju no SIA „Dupleks D" amatpersonas *M.Z.*, kura 2005.gada 8.aprīlī VID Finanšu policijas pārvaldē paskaidroja, ka uzņēmējdarbību neveic un visus darījumus, kas veikti viņas vārdā lūdz atzīt par neesošajiem.

[4.3] Atbildētājs norāda, ka sākotnējā auditā 2004.gadā ir veikta PVN aprēķināšanas un maksāšanas pārbaude no 2004.gada 1.janvāra līdz 30.septembrim, bet izskatāmās lietas ietvaros PVN auditēts no 2004.gada 1.oktobra, savukārt UIN sākotnējā auditā nav auditēts, bet izskatāmajā lietā ir pārbaudīts, līdz ar to atbildētājs uzskata, ka pieteicēja nepamatoti atsaukusies uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta pirmo daļu, jo normatīvie akti neparedz auditēšanas ierobežojumus pēc darījumu pārbaužu skaita, atbilstoši darījuma raksturā ietvertajiem nodokļiem. Tādējādi netika veikta atkārtota pārbaude par 2004.gadu ne par PVN, ne par UIN.

Pamatojoties uz minēto, atbildētājs uzskata, ka Lēmums pieņemts pamatoti, savukārt pieteicējas argumenti ir nepamatoti un pretrunā ar lietā nodibinātiem faktiem.

[5] Pieteicēja uz tiesas sēdi neieradās. 2009.gada 5.novembrī Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā saņemts SIA „Media Centrs Kurzeme" iesniegums, kurā lūgts administratīvo lietu izskatīt bez pieteicējas pārstāvja klātbūtnes. Vienlaikus pieteicēja norāda, ka iesniegto prasību par Lēmuma atcelšanu uztur pilnā apmērā.

Tiesa konstatējot, ka nepastāv Administratīvā procesa likuma 268. un 269.pantā minētie lietas izskatīšanas atlikšanas iemesli, nolēma uzsākt lietas izskatīšanu bez pieteicēja pārstāvja piedalīšanās tiesas sēdē.

[6] Atbildētāja pārstāve tiesas sēdēs pieteicējas prasījumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos norādītajiem argumentiem. Papildus norādīja, ka lietas materiālos ir VID veiktā sākuma un nobeiguma saruna, kurā pieteicēja pārstāvis daļēji atzīst savu vainu, ka nav pilnībā pārliecinājies par savu darījuma partneri.

Motīvu daļa

[7] Iepazinusies ar lietas materiāliem un tiesas sēdē uzklausījusi atbildētāja paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu ***nav pamatots un tādēļ ir noraidāms*** turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[8] APL 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un pamatotību. Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar tiesību normām. Pamatotība tiek vērtēta, pārbaudot, vai iestāde veikusi lietderības apsvērumus tai likumā noteiktās rīcības brīvības ietvaros.

[9] Tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[9.1] VID KRI Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļa no 2007.gada 20.augusta līdz 2007.gada 26.septembrim pieteicējai veica komplekso nodokļu auditu (PVN, VSAOI, IIN un uzņēmējdarbības riska valsts nodeva no 2004.gada 1.oktobra līdz 2006.gada 31.decembrim, UIN par 2004.gadu, 2005.gadu un 2006.gadu) *(lietas 59. – 81.lapa).*

[9.2] 2005.gada 8.aprīlī SIA „Dupleks D" amatpersona *M.Z.* sniedza paskaidrojumu VID Finanšu policijas pārvaldei, kurā norādīja, ka arī par SIA „Dupleks D" direktori kļuvusi pēc trešās personas - vīrieša vārdā *A.* lūguma 2003.gada vasarā par samaksu. Vienlaikus *M.Z.* paskaidro, ka nekādu uzņēmējdarbību nav veikusi *(lietas 82. – 83.lapa).*

[9.3] Saskaņā ar Sākotnējo lēmumu nolemts noteikt pieteicējai pienākumu iemaksāt budžetā Ls 2892,24, no tiem:

- PVN Ls 38,14, soda nauda Ls 53,54, nokavējuma nauda Ls 17,45;
- UIN Ls 1455,60, soda nauda Ls 727,80 un nokavējuma nauda Ls 599,71 *(lietas 57. – 58.lapa).*

[9.4] 2007.gada 29.novembrī VID KRI direktors pieņēma lēmumu Nr.1-5/117, ar kuru nolēma atstāt negrozītu Sākotnējo lēmumu *(lietas 48. – 56.lapa).*

[9.5] 2008.gada 5.februārī VID ģenerāldirektora v.i. pieņēma Lēmumu, ar kuru atstāja negrozītu VID KRI direktora 2007.gada 29.novembra lēmumu Nr.1-5/117 *(lietas 37. – 42.lapa).*

[10] Atbildētājs uzskata, ka pieteicēja nav ievērojusi likuma likuma „Par grāmatvedību" 2., 7.pantu, likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 1.panta 9.punkta a)apakšpunktu, 10.panta pirmās daļas 1.un 7punktu, 18.panta pirmās daļas 1.punktu, 30.panta pirmo daļu un tai nebija tiesības veikt priekšnodokļa atskaitījumu par Lēmumā norādīto darījumu.

Savukārt pieteicēja uzskata, ka VID secinājumi ir nepamatoti.

Tiesa konstatē, ka lietā pastāv strīds, vai Valsts ieņēmumu dienests pamatoti un tiesiski aprēķinājis pieteicējai papildu nomaksai budžetā PVN, UIN, soda naudu un nokavējuma naudu.

[11] VID audita laikā konstatēja, ka pieteicēja 2005.gada janvāra PVN deklarācijā kā priekšnodokli uzrādīja no fiziskas personas *I.M.* saņemto PVN Ls 38.14 apmērā par datorkomplekta realizāciju saskaņā ar preču pavadzīmi-rēķinu LJ-IX 378228, kura kopēja darījuma vērtība Ls 250.

[11.1] Saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu tikai VID reģistrētai apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt ***no citām apliekamajām personām*** saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai [..]. Tādējādi secināms, ka viens no priekšnosacījumiem, lai būtu nodokļu maksātājam tiesības izmantot priekšnodokļa atskaitīšanu, ja PVN rēķins saņemts no citas ar PVN apliekamas personas, kas atbilstošā kārtībā reģistrēta VID.

[11.2] Attiecībā uz pieteicējas argumentu, ka tā ir formāla kļūda, kas pieļauta veicot grāmatojumu, taču reāli šī summa ir pārskaitīta valsts budžetā, tiesa konstatē, ka pieteicēja nav iesniegusi nevienu pierādījumu lietā, kas apstiprinātu pieteicējas iepriekš minēto apgalvojumu.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pants noteic, ja nodokļu maksātājs nepiekrīt nodokļu administrācijas aprēķinātajam nodokļu maksājumu lielumam, pierādījumus par nodokļu maksājumu lielumu nodrošina nodokļu maksātājs.

No minētās tiesību normas izriet pieteicēja pienākums iesniegt tiesā pierādījumus, kas atspēko VID savāktos pierādījumus un norādītos argumentus.

Kā arī iepriekš minēto atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments atzinis, ka nodokļu lietā, kur runa ir par privātpersonas izdevumu atbilstību ienākumiem, tieši privātpersona ir tā, kuras rīcībā būtu jābūt atbilstošām ziņām. Tiesa nevar iegūt un pārbaudīt pierādījumus, par kuriem tai nav un objektīvi nevar būt zināms. Nodokļu administrēšana lielā mērā ir balstīta uz informāciju, ko iesniedz privātpersona, tostarp informāciju, ko privātpersona iegūst no citiem avotiem, bet ko viņš apliecina. ***Tāpēc no nodokļu maksātāja tiek prasīts, lai, iesniedzot nodokļu deklarāciju un sniedzot citu informāciju, viņš būtu ļoti uzmanīgs un skrupulozs. Paviršība vai nolaidība nav pieļaujama. Turklāt nodokļu maksātājs parasti saprot, kāda informācija ir svarīga, lai novērstu nepareizas informācijas iesniegšanu un līdz ar to risku būt sodītam. Citiem***

vārdiem, no nodokļu maksātāja tiek prasīts, lai viņš pārzinātu nodokļus reglamentējošās tiesību normas un apzinātos risku, kas saistīts ar to pārkāpšanu. Neprecizitātes un kļūdas rada pamatu nodokļu soda uzlikšanai *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 17.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-11, 12.punkts, 2005.gada 10.maija lietā Nr. SKA-119 [12] punkts).*

Vienlaikus norādāms, ka atbilstoši APL 150.panta trešajai daļai pieteicējam ir jāpiedalās pierādījumu savākšanai atbilstoši savām iespējām. No minētās normas izriet, ka pieteicēja loma administratīvajā procesā nav pasīva un tam aktīvi jāpiedalās pierādījumu vākšanā, neaprobežojoties ar norādēm, ka lēmumā norādītie argumenti neatbilst patiesībai *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 13.septembra spriedumu lietā SKA-235).*

[11.3] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 35.panta otrā daļa *(redakcijā uz 2007.01.01)* noteic, ja nodokļa deklarācijā ir samazināta aprēķinātā budžetā maksājamā nodokļa summa vai palielināta no budžeta atmaksājamā nodokļa summa vai uz nākamo taksācijas periodu attiecināma nodokļa summa, nodokļu administrācija aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen samazināto (palielināto) nodokļa summu un soda naudu tās apmērā.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda — no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

Tādējādi, tiesa atzīst, ka VID, saskaņā ar iepriekš minētajām tiesību normām, pamatoti ir noteicis pieteicējai papildus maksājumus budžetā – PVN Ls 38,14, PVN soda naudu Ls 38,14 un nokavējuma naudu Ls 17,45 apmērā.

[12] Pārbaudot Lēmuma tiesiskumu daļā par papildus aprēķināto pieteicējai UIN, UIN soda naudu un nokavējumu naudu tiesa norāda sekojošo.

[12.1] VID pārbaudot UIN aprēķināšanas un maksāšanas pareizību par 2004.gadu konstatēja, ka 2004.gada jūnijā, jūlijā un augustā noformēti darījumi ar SIA „Dupleks D", vienotais reģistrācijas Nr.40103095387, kopējo summu Ls 9688,98.

Minētie darījumi pamatoti ar SIA „Dupleks D" vārdā izrakstītajiem preču pavadzīmēm rēķiniem, un konkrēti, 2004.gada 9.jūnija preču pavadzīme-rēķins HJ-VII 222263, 2004.gada 22.jūlija preču pavadzīme-rēķins CT-VII 118779 un 2004.gada 18.augusta preču pavadzīme-rēķins CT-VII 118793 *(lietas 86.-88.lapa).*

VID konstatējot, ka minētie dokumenti nav atzīstami par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem, samazināja 2004.gada peļņas vai zaudējumu aprēķinā uzrādītās pārējās saimnieciskās darbības izmaksas par Ls 9688,98.

Savukārt pieteicēja norāda, ka VID veicot 2004.gadā ir pārbaudījis minētos dokumentus un ar VID KRI direktora lēmumu atcelts papildus aprēķinātais PVN par 2004.gada 18.augusta darījumu ar SIA „Dupleks D" pēc preču pavadzīmes-rēķina sērija CT-VII Nr.118793, bet par pārējiem darījumiem ar SIA „Dupleks D", kas pamatoti uz 2004.gada 9.jūnija un 22.jūlija preču pavadzīmēm-rēķiniem papildus uzrēķinu VID nav veicis.

[12.2] Lietā nav strīda par to, ka gan pieteicēja, gan SIA „Dupleks D" strīdus darījumu laikā bija reģistrēti VID ar PVN apliekamo personu reģistrā.

Savukārt 2005.gada 8.aprīlī SIA „Dupleks D" amatpersona *M.Z.* sniedza paskaidrojumu VID Finanšu policijas pārvaldei, ka par SIA „Dupleks D" direktori kļuvusi pēc trešās personas lūguma par samaksu *(skat. [9.2] punktu).*

Ņemot vērā, ka pieteicēja apšauba SIA „Dupleks D" amatpersonas *M.Z.*s sniegtos paskaidrojumus VID, tiesa norāda sekojošo.

Saskaņā ar Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta judikatūru par pieļaujamu pierādīšanas līdzekli, ko tiesa, izskatot lietu, ir tiesīga vērtēt un dot

juridisku novērtējumu kā rakstveida pierādījumiem ir atzīstami arī paskaidrojumi, kurus VID ieguvis no fiziskajām personām pārvaldes procesa laikā, un kuri ir izmantojami tiesas procesā *(piemēram, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 21.februāra spriedums SKA-36/2007, 2007.gada 26.aprīļa spriedums SKA-154/2007)*.

Tādējādi, ņemot vērā, ka lietā SIA „Dupleks D" vienīgā amatpersona *M.Z.* nebija nopratināta tiesas sēdē liecinieka statusā par darījumu esamību ar pieteicēju, tiesa iepriekš sniegtos VID *M.Z.* paskaidrojumus vērtē atbilstoši APL 154.panta noteiktajam kā rakstveida pierādījumus.

[12.3] No lietas materiāliem izriet, ka 2005.gada 8.aprīlī VID Finanšu policijas pārvalde, pamatojoties uz iepriekš minētajiem SIA „Dupleks D" amatpersonas paskaidrojumiem, sastādīja fiktīva uzņēmuma pazīmes Izziņu Nr.22 *(lietas 85.lapa)*.

2008.gada 13.aprīlī VID Finanšu policijas pārvalde, pamatojoties uz veiktajiem apsekojumiem, kuros konstatēts, ka SIA „Dupleks D" nav atrodama tās reģistrētajā juridiskajā adresē, kā arī SIA „Dupleks D" īpašnieka/amatpersonas deklarētajā adresē, sastādīja fiktīva uzņēmuma pazīmes Izziņu Nr.22a *(lietas 97.lapa)*.

[12.4] Apkopojot iepriekš norādīto un izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka VID pamatoti ir atzinis, ka darījumi faktiski nav notikuši ar nodokļa rēķinā ar PVN apliekamo personu, t.i., ar SIA „Dupleks D". Līdz ar to SIA „Dupleks D" 2004.gada 9.jūnija preču pavadzīme-rēķins HJ-VII 222263, 2004.gada 22.jūlija preču pavadzīme-rēķins CT-VII 118779 un 2004.gada 18.augusta preču pavadzīme-rēķins CT-VII 118793 satur nepatiesu informāciju un atbilstoši likuma „Par grāmatvedību" 2.panta un 7.panta nosacījumiem nav atzīstami par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem, uz kuru pamata tiek veikti ieraksti grāmatvedības reģistros.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā pieteicēja nav iesniegusi vai norādījusi uz nevienu pierādījumu, kas apstiprinātu viņas sniegtos paskaidrojumus. APL 161.panta pirmā daļa nosaka – *administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumi, kas satur ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņa prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi pārbaudīti un novērtēti pierādījumi*. Tā kā tiesa nekonstatē nevienu pierādījumu, kas apstiprinātu pieteicējas sniegtos paskaidrojumus, tad šie paskaidrojumi nav uzskatāmi par pierādījumiem šajā lietā.

Tiesas ieskatā, pieteicējas minētais apstāklis, ka VID iepriekšējā auditā nav aprēķinājis par darījumiem ar SIA „Dupleks D" papildus PVN, kā arī papildus aprēķināto PVN atcēla, norāda tikai un vienīgi uz to, ka VID rīcībā iepriekš nebija pietiekoša informācija un pierādījumi, ka darījumi faktiski nav notikuši ar SIA „Dupleks D", nevis apliecina, ka Lēmums ir nepamatots. Proti, kā norādīja pieteicēja pieteikumā VID KRI audita lēmums Nr.5-1.1-8/212 pieņemts 2004.gada 17.novembrī, kā arī VID KRI direktora lēmums, ar kuru atcēla papildus veikto uzrēķinu par 2004.gada 18.augusta darījumu ar SIA „Dupleks D" pēc preču pavadzīmes-rēķina sērija CT-VII Nr.118793 pieņemts 2004.gada nogalē, savukārt SIA „Dupleks D" amatpersonas paskaidrojumi un citi pierādījumi VID rīcībā nonāca tikai 2005.gada aprīļa sākumā.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka pieteicēja nav izpildījusi likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.panta noteikto pierādīšanas pienākumu, jo iesniegtie pierādījumi, kurus tiesa ir izvērtējusi, neatspēko VID savāktos pierādījumus lietā, kas kopumā apliecina, ka VID pamatoti samazināja 2004.gada peļņas vai zaudējumu aprēķinā uzrādītās pārējās saimnieciskās darbības izmaksas par Ls 9688,98.

[12.5] Saskaņā ar likumu „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 3.panta 1.punktu *(redakcijā uz 2007.06.12.)*, attiecībā uz rezidentiem ar nodokli apliekamais objekts ir taksācijas periodā Latvijā un ārvalstīs gūtais apliekamais ienākums. Nodoklis ir 15 procenti no šā apliekamā ienākuma.

No audita pārskata Nr.173 izriet, ka auditā konstatēts, ka pieteicēja neprecīzi aizpildījusi 2004.gada UIN deklarāciju, kurā norādījusi pirmstaksācijas gada zaudējumus Ls 15 apmērā, kas segti jau iepriekšējā auditā, koriģējot UIN deklarāciju. Minēto faktu

pieteicēja lietā nav apstrīdējusi, kā arī nav iesniegusi pierādījumus, ka VID secinājumi ir nepamatoti. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt konstatētās kļūdas pamatotību pieteicējas 2004.gada UIN deklarācijā attiecībā uz Ls 15,00.

Tiesa iepriekš atzina, ka VID veiktās korekcijas UIN deklarācijā par 2004.gadu ir pamatotas, līdz ar to atbilstoši iepriekš minētajai tiesību normai VID pamatoti papildus aprēķināja UIN Ls 1455,60 apmērā(Ls 9689 + Ls 15 = Ls 9704 x 15% = Ls 1455,60).

[12.6] Likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 26.panta pirmā daļa *(redakcijā uz 2007.06.12.)* noteic, ka par šā likuma pārkāpumiem, kā arī par likumos "Par grāmatvedību", Gada pārskatu likumā, Kredītiestāžu likumā, Krājaizdevu sabiedrību likumā, Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likumā, Ieguldījumu pārvaldes sabiedrību likumā un Finanšu instrumentu tirgus likumā noteiktās grāmatvedības uzskaites pārkāpumiem, ja to rezultātā samazināts apliekamais ienākums, tiek piemērota likumā "Par nodokļiem un nodevām" un citos normatīvajos aktos, kas nosaka administratīvo un krimināLo atbildību, paredzētā atbildība.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otrā daļa *(redakcijā uz 2007.06.12.)* par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda – no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

Savukārt likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmā daļa, ja nodokļu maksātājs, pārkāpdams nodokļu likumu prasības, samazinājis budžetā iemaksājamo nodokļu apmēru, nodokļu administrācija nodokļu revīzijas (audita) rezultātā aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen samazināto nodokļa summu, nokavējuma naudu un soda naudu, kas nosakāma saskaņā ar šo likumu, ja konkrēto nodokļu likumos nav paredzēts cits soda naudas apmērs. Šī panta trešā daļa noteic, ja summa, kas nodokļu maksātājam jāiemaksā budžetā par periodu, par kuru tiek veikta nodokļu revīzija (audits), ir samazināta vairāk nekā par 15 procentiem no deklarējamās summas, soda nauda tiek noteikta 50 procentu apmērā no nedeklarētās budžetā iemaksājamās nodokļu summas.

Tādējādi, pamatojoties uz iepriekš norādīto un citētajām tiesību normām, tiesa atzīst, ka VID pamatoti aprēķināja UIN Ls 1455, 60, kas ir 15% no deklarācijā neuzrādītā apliekamā ienākuma Ls 9689, UIN soda naudu 50% no deklarācijā neuzrādītās nodokļu summas Ls 727,80 un nokavējuma naudu Ls 599,71 no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05% par katru nokavēto dienu.

[13] Pamatojoties uz procesuālās ekonomijas principu tiesa neanalizē pārējos lietas materiālos ietvertos apsvērumus, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

[14] Pārbaudot Lēmuma atbilstību procesuālajiem un formālajiem priekšnoteikumiem, tiesa konstatē, ka Lēmumu konkrētajā administratīvajā lietā izdevusi amatpersona, kam šī lieta ir piekritīga – VID ģenerāldirektors. Lēmuma izdošanā tiesa nekonstatē atkāpes no procesuālajiem noteikumiem attiecībā uz faktu vākšanu un lietas apstākļu noskaidrošanu. Lēmums izdots, ievērojot noteiktos formālos un procesuālos priekšnoteikumus, kā arī VID ir vērtējis lietas tiesiskos un faktiskos apstākļus un tos Lēmumā norādījis, Lēmums ir pamatots ar konkrētām tiesību normām, Lēmums satur pieteicējas sūdzībā norādīto argumentu vērtējumu. Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, līdz ar to attaisno pieteicējam uzlikto pienākumu iemaksāt valsts budžetā papildus aprēķināto PVN Ls 38,14, PVN soda naudu Ls 53,54 un nokavējuma naudu Ls 17,45, kā arī UIN Ls 1455,60, UIN soda naudu Ls 727,80 un nokavējuma naudu Ls 599,71, līdz ar to nav pamata tā atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Media centrs „Kurzeme”” pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora v.i. 2008.gada 5.februāra lēmuma Nr.19/3358 „Par SIA „Media centrs „Kurzeme” sūdzību” atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā Lielajā ielā 4, Liepājā.

Tiesnese A.Kudrēviča